

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**80 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2020

Наукове видання

Збірник тез доповідей 80 наукової конференції викладачів академії
7 – 8 травня 2020 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 15 від 05.05.2020 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова Єгоров Б.В., д.т.н., професор
Заступник голови Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор
Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор
Бурдо О.Г., д.т.н., професор
Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор
Гапонюк О.І., д.т.н., професор
Жигунов Д.О., д.т.н., доцент
Іоргачова К.Г., д.т.н., професор
Капрельянц Л.В., д.т.н., професор
Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.
Косой Б.В., д.т.н., професор
Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор
Мардар М.Р., д.т.н., професор
Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор
Павлов О.І., д.е.н., професор
Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент
Станкевич Г.М., д.т.н., професор,
Савенко І.І., д.е.н., професор,
Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор
Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,
Ткаченко О.Б., д.т.н., професор
Хобін В.А., д.т.н., професор,
Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор
Черно Н.К., д.т.н., професор

- просування деяких видів продукції;
- демографічні умови;
- науково-технічний прогрес;
- кон'юнктура ринку.

Показниками рівня конкурентоспроможності продукції безвідходного агровиробництва є:

- техніко-технологічні – характеризують науково-технічний рівень продукції безвідходного агровиробництва, її відповідність певним нормам та стандартам. Стандарти, які застосовуються в безвідходному агровиробництві можна поділити на: стандарти на агропродукцію; стандарти на продукцію, що використовується у виробництві (добрива, техніка, матеріали); технічні стандарти;

- організаційно-економічні – визначають умови поставок та платежів, способи просування продукції безвідходного агровиробництва на ринок; враховують обсяги виробництва продукції безвідходного агровиробництва, витрати на її виробництво, канали реалізації, стан ринку продукції безвідходного агровиробництва, рівень купівельної спроможності покупців, систему знижок, ціни.

- соціальні – характеризують соціальний прогрес суспільства, що проявляється в зростанні зайнятості населення, покращенні матеріального становища працівників, зміні ставлення суспільства до проблеми поводження з відходами аграрного сектору;

- екологічні – характеризують рівень впливу безвідходного агровиробництва на стан рівноваги екосистем й обумовлюють необхідність ресурсозбереження та раціонального використання природних ресурсів;

- нормативно-правові – визначають необхідність створення чіткої нормативно-правової бази для закріплення державної політики у сфері безвідходного агровиробництва, зокрема, щодо поводження з відходами аграрного сектору, формування національної системи сертифікації, затвердження стандартів, державної підтримки та стимулювання розвитку безвідходного агровиробництва.

Незважаючи на певні успіхи у використанні відходів аграрного сектору, багато питань у цій сфері вирішуються ще недостатньо ефективно. Одна з основних причин – не надто високий рівень теоретичного і методологічного обґрунтування ефективності рішень, пов'язаних з більш повним та раціональним використанням відходів аграрного сектору. Недооцінка ефекту та заниження показників, що характеризують економічну ефективність від використання відходів аграрного сектору, створює у суб'єктів господарювання хибну думку про недоцільність промислової переробки багатьох видів побічних продуктів та відходів агровиробництва. В результаті аграрний сектор зазнає значних економічних втрат. Перехід на безвідходні структури в аграрній сфері є об'єктивною умовою інтенсифікації агровиробництва. Саме рівень безвідходності виробництва в аграрному секторі найбільш точно відображає ступінь інтенсивності економіки, прогресивність технології, техніки, організації виробництва.

УПРАВЛІННЯ ХАРЧОВИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ: ЕКОЛОГІЧНІ РИЗИКИ

**Немченко В.В., д.е.н., професор, Немченко Г.В., аспірант кафедри управління бізнесом
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса**

Існує безліч ризиків, перед якими стикаються сучасні підприємці в управлінні власними компаніями. Управління ж харчовими підприємствами має свої особливості, оскільки в даному випадку перед підприємством стоїть жорстка відповідальність, оскільки вони забезпечують продовольчу безпеку – одну із важливих функцій держави. Відомо, що ризик є потенційною проблемою, яка може стати двигуном розвитку, або знищити бізнес.

Так, більшість вчених виділяють економічні, політичні, репутаційні ризики, загроза втратити конкурентні переваги та ін. [<https://simplicable.com/new/business-risk>]. Але, на нашу думку, перед сучасними підприємства харчової промисловості постає проблема захисту навколишнього середовища, оскільки наслідки впливають як на модель ведення бізнесу, так і суспільство, і, відповідно, цільову аудиторію та державу, тому що існує загроза для соціальної сфери, екології.

На сьогодні екологічні пріоритети у веденні сільського господарства передбачено євроінтеграційним зобов'язанням України з інтеграції екологічної політики в інші сфери політики держави. У статті 404 глави 17 Угоди про асоціацію України з ЄС пропонується підприємствам сільськогосподарського виробництва за необхідне враховувати необхідність захисту навколишнього середовища і тварин, застосовувати методи органічного виробництва та використовувати біотехнології. Але, для реалізації цього необхідні значні фінансові кошти, для того, щоб модернізувати обладнання, придбати інноваційні і екологічні засоби виробництва, техніку, впроваджувати еко технології у власному бізнесі та інше. В основному, це можуть дозволити собі великі агрохолдинги, оскільки для них, навіть кредити, будуть доступними і вони стикаються з меншими ризиками, у порівнянні з малими (ті підприємці, які знаходяться на спрощеній системі оподаткування) та середніми фермерами. Тому, необхідне втручання з боку держави, для того, щоб:

— по-перше, заохотити підприємства харчової промисловості в управлінні враховувати екологічні ризики у вигляді різних стандартів, регламентів, рішень, законодавчих актів;

— по-друге, стимулювати, а саме, використовувати фінансовий механізм: надавати відповідні субсидії, пільгове оподаткування, пільгове кредитування та ін.;

— по-третє, контролювати харчові підприємства і застосовувати міри, у разі недотримання правил і забруднення екології. Перевіряти цільове використання пільгових кредитів, доцільно проводити аудит у компанії, яка знаходиться на пільговому оподаткуванні, для того, щоб перевірити, чи дійсно підприємство дотримується екологічних принципів.

Зближення українського законодавства з європейським у сфері сільського господарства включає 60 регламентів та директив ЄС, які стосуються політики якості, органічного землеробства, застосування генетично модифікованих організмів, збереження біорізноманіття та інші. Однак, на нашу думку, заходи мають прийматися не лише теоретично, а і практично, а для цього, необхідна державна підтримка.

Запровадження євроінтеграційних положень політики та практики ведення сільського господарства в Україні дозволить закласти потужний фундамент для екологічного й сталого розвитку аграрного виробництва на європейських засадах, зменшити деградацію земельних ресурсів, покращити середовище проживання сільського населення, полегшити вихід вітчизняних сільськогосподарських товарів на європейські ринки. Тому, це необхідно враховувати в управлінні харчових підприємств, робити акцент на інноваційності та екологічності. Ігнорування екологічних ризиків, у майбутньому, може коштувати підприємствам знищенням, тому, підприємствам сільського господарства в Україні необхідно враховувати це, що дозволить стало розвиватися і отримувати прибутки.

Література

1. 20 types of business risk. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <https://simplicable.com/new/business-risk>.

2. Управління екологічними та соціальними ризиками [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: https://bakertilly.ua/wp-content/uploads/2019/07/ECO_brochure_1.pdf.

СЕКЦІЯ «ЕКОНОМІКА ПРОМИСЛОВОСТІ»

СУБ'ЄКТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В КОНТЕКСТІ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ ТА УПРАВЛІННЯ	
Павлов О.І.	311
СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ СТАЛОГО ТА ІНКЛЮЗИВНОГО РОЗВИТКУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ	
Самофатова В.А.	312
СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО У КОНТЕКСТІ ІНКЛЮЗИВНОГО РОЗВИТКУ	
Дідух С.М.	314
ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	
Крупіна С.В., Яблонська Н.В.	315
АНАЛІЗ СКЛАДОВИХ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ М'ЯСОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	
Ощепков О.П., Магденко С.О.	317
ОЦІНКА СУЧАСНОГО СТАНУ ПОТЕНЦІАЛУ РОЗВИТКУ ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	
Лобоцька Л.Л., Фрум О.Л.	319
ПІДХОДИ ДО ПРОГНОЗУВАННЯ ЦИКЛІЧНОСТІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	
Кулаковська Т.А.	321
МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ХАРЧОВИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Берегова Т.А.	322
ІНКЛЮЗИВНА ЕКОНОМІКА ЯК НОВА ПАРАДИГМА СТАЛОГО РОЗВИТКУ	
Мініна В.О.	324
СТРУКТУРА КАПІТАЛУ ЯК ПРЕДМЕТ ЕКОНОМІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ: СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ	
Федорова Т.С.	326
ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ НА ВИРОБНИЦТВО ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ М'ЯСОПЕРЕРОБНОЇ ГАЛУЗІ	
Петков О.І.	328

СЕКЦІЯ «УПРАВЛІННЯ БІЗНЕСОМ»

НАПРЯМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЗЕРНОВОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ	
Басюркіна Н.Й.	330
УПРАВЛІННЯ ХАРЧОВИМИ ВІДХОДАМИ В УКРАЇНІ	
Свистун Т.В.	333
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЕКСПОРТУ УКРАЇНСЬКОГО БОРОШНА	
Савченко Т.В.	335
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ	
Шалений В.А.	336
ВПЛИВ УТИЛІЗАЦІЇ ТА ВТОРИННОЇ ПЕРЕРОБКИ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ НА СТАН НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	
Вігуржинська С.Ю., Колесник В.І.	338
ДЕЯКІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ ТОРГОВЕЛЬНИХ МЕРЕЖ В УКРАЇНІ	
Бровкіна Ю.О., Кривоногова І.Г.	340
ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ ПРОЕКТУ СОНЯЧНИХ ХОЛОДИЛЬНИХ УСТАНОВ	
Константинова Т.В.	341
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПРОДУКЦІЇ БЕЗВІДХОДНОГО АГРОВИРОБНИЦТВА: ПАРАМЕТРИ ТА ПОКАЗНИКИ	
Андрейченко А.В., Горбаченко С.А.	342
УПРАВЛІННЯ ХАРЧОВИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ: ЕКОЛОГІЧНІ РИЗИКИ	
Немченко В.В., Немченко Г.В.	344

СЕКЦІЯ «МАРКЕТИНГ, ПІДПРИЄМНИЦТВО І ТОРГІВЛЯ»

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОСУВАННЯ МОЛОЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УМОВАХ СУЧАСНОГО РИНКУ	
Мардар М.Р., Памбук С.А., Лозовська Г.М.	346
КАПІТАЛЬНІ ВКЛАДЕННЯ ТА ЇХ РОЛЬ У РОЗВИТКУ МАЛОГО І СЕРЕДНЬОГО АГРАРНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА	
Бахчиванжи Л.А., Євтушок О.В., Значек Р.Р.	348